



Arrest

nr. 53 762 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN LAER en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 6 mei 1992 te Benin (Edo State). U bent van Benin afkomst. Toen u één jaar oud was verhuisde u met uw ouders van Benin naar Jos (Plateau State). Uw vader, (O.O.) werd daar pastor van de kerk 'Good News Bible Church'. U groeide verder op in Jos en liep er school. In 2001 en 2004 waren er rellen in Jos tussen christenen en moslims. In november 2008 vlak na de verkiezingen waren er opnieuw rellen in Jos tussen christenen en moslims. Op 27 november 2008 werd uw vader samen met vier andere gelovigen gedood in zijn kerk. Gezien de gespannen situatie zocht uw moeder met u en uw broer en zus onderdak en bescherming bij een vriendin van haar, (A.) in Bokokos (Plateau State). Toen jullie na een week terug huiswaarts keerden, troffen jullie het huis half verwoest aan. U en uw moeder repareerden het huis en ruimden alles op. In december 2009 waren er echter opnieuw spanningen tussen christenen en

moslims. Uw moeder besloot samen met jullie terug naar haar vriendin (A.) in Bokkos te gaan. Na een tweetal weken werd (A.) echter bang dat haar burens zouden ontdekken dat ze christenen verborgen hield. Samen met uw moeder zocht ze naar een oplossing. Uw moeder ontmoette een vriend van uw vader, (P.). (P.) beloofde u mee te nemen naar België en goed voor u te zorgen. Op 7 januari 2010 verliet u samen met (P.) Nigeria. Jullie kwamen op 8 januari 2010 aan in België. (P.) die in België woonde nam u mee naar zijn huis. Enkele dagen later op 11 januari 2010 zette hij u echter af voor de deur van de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel alwaar u diezelfde dag nog een asielprocedure startte.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde dat u als christen en als zoon van een pastor vervolgd werd door de moslims in Jos in het noorden van Nigeria (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd.27 mei 2010, hierna CGVS, p.6).

Vooreerst dient hieromtrent opgemerkt te worden dat er toch een aantal bedenkingen dienen gemaakt te worden bij de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal aflegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Zo vertelde u dat uw vader pastor was van de pinksterbeweging maar slaagde u er echter niet in meer te zeggen dan dat hij bijbelschool gelopen had - u weet niet eens waar - toen u op het Commissariaat-generaal gevraagd werd naar de studies die uw vader deed om pastor te kunnen worden (zie verhoorverslag CGVS, p.4). U vertelde dat uw vader samen met vier anderen omkwam in de kerk die in brand gestoken werd (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U was echter niet in staat te zeggen hoe de vier andere gelovigen heetten die samen met uw vader in de kerk gedood werden (zie verhoorverslag CGVS, p.7). Daar uit uw verklaringen blijkt dat u met uw vader samenwoonde en dat u dezelfde godsdienst aanhing en naar dezelfde kerk ging, mocht van u toch verwacht worden dat u op de hoogte was van bovenstaande informatie. Dit bleek niet het geval te zijn.

Daarenboven en niet in het minst dient gesteld te worden dat – zelfs indien toch enig geloof gehecht zou kunnen worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw vermeende vervolging door moslims omwille van het feit dat u christen was en zoon van een pastor – een vlucht naar het buitenland niet uw enige optie was om te kunnen ontsnappen aan bovenvermelde vervolging. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat het geweld tussen christenen en moslims waarvan u beweerde het slachtoffer te zijn geweest, lokaal is en zich hoofdzakelijk beperkt tot de noordelijke staten van Nigeria waaronder Jos in Plateau State (zie documentatie in het administratieve dossier). Uit dezelfde informatie blijkt dat christenen in het zuiden van Nigeria niet het risico lopen vervolgd te worden omwille van hun godsdienst (zie documentatie in het administratieve dossier). Toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u en uw familie nergens elders in Nigeria veilig geweest zouden zijn, haalde u overigens zelf aan dat dit in het noorden van Nigeria zeker niet het geval zou zijn (zie verhoorverslag CGVS, p.7). Hierop werd u door het Commissariaat-generaal gevraagd of je bijvoorbeeld in Benin city, van waar uw familie afkomstig was, niet veilig zou zijn (zie verhoorverslag CGVS, pp.2-7). U repliceerde enkel dat u het aan uw moeder vroeg maar dat zij gezegd had dat jullie daar bij niemand terecht konden (zie verhoorverslag CGVS, p.7). U haalde verder geen enkel ander element aan dat erop zou kunnen wijzen dat jullie nergens anders in Nigeria in veiligheid zouden kunnen leven zonder het risico te lopen het slachtoffer te worden van vervolging omwille van jullie godsdienst. Rekening houdende met uw jonge leeftijd maar ook met het feit dat u uw middelbare school praktisch beëindigde, mag aangenomen worden dat u zich zonder al te veel problemen en op een menswaardige manier elders in Nigeria zou kunnen vestigen zonder daar verder nog het slachtoffer te zijn van vervolging omwille van uw godsdienst.

U was niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit en uw reisweg mogelijk maakt.

U legde op het Commissariaat-generaal een **bericht van het Rode Kruis** voor waaruit blijkt dat u op zoek bent naar uw ouders. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar het enkel aantoont dat u op zoek bent naar uw ouders en het louter gebaseerd is op uw eigen verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker verklaart ter terechtzitting afstand te doen van de eerste vier in het verzoekschrift aangevoerde middelen.

2.1.2. De Raad ontwaart geen elementen die zich hiertegen verzetten en bewilligt derhalve in de afstand van de eerste vier middelen.

2.2. Verzoeker voert in een vijfde middel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In verband met de studies van zijn vader stelt verzoeker te hebben begrepen dat men vroeg naar diens middelbare school waarop hij naar waarheid antwoordde dit niet te weten. Hij kent wel de naam van de bijbelschool waar zijn vader studeerde; dit was het 'All nations for christ bible institute' in Benin City.

Dat verzoeker kon antwoorden op vele vragen over Jos en de kerken aldaar toont aan dat hij als christen woonde in Jos. Zijn relaas komt overeen met wat werd bekend gemaakt over de gebeurtenissen in Jos in november 2008. Hij verwijst in deze naar het Nederlandse Ambtsbericht van december 2009.

Verzoeker legt nieuwe documenten neer, *in casu* de uitnodiging voor de begrafenis van zijn vader waarop hij wordt genoemd als 'pastor', alsmede enkele foto's van deze begrafenis waarop verzoeker en zijn familie worden afgebeeld. Deze documenten tonen de waarachtigheid van zijn relaas aan. Verzoeker legt tevens zijn geboorteakte neer waardoor zijn identiteit niet meer kan worden betwist.

In verband met de gelovigen die samen met zijn vader werden gedood stelt verzoeker dat hij bijna onmiddellijk vluchtte. De eerste reactie was vluchten en niet navraag doen naar de andere doden.

Verzoeker stelt dat het voor hem, zijn moeder en de jonge kinderen niet evident is om zich zonder de bescherming van zijn vader elders in Nigeria te redden. Zijn moeder is afkomstig van Jos zodat zij daar haar familiaal en sociaal netwerk heeft. Zij heeft elders geen vangnet en voor alleenstaande vrouwen is het moeilijk om aan de kost te komen. Verzoeker is student en, net als zijn broer en zus, ten laste van zijn moeder. Hij verwijst naar het Nederlandse Ambtsbericht van december 2009 omtrent de moeilijke positie van alleenstaande vrouwen. Om een normaal leven te leiden zou zijn gezin verplicht zijn in de omgeving van Jos te blijven.

Verzoeker besluit dat de bestreden motivering niet afdoende is.

2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een

onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit slechts een kopie bij van een 'certificate of birth' (rechtsplegingdossier, stuk 1). Het betreft geen officieel document doch een loutere verklaring van een arts dat verzoeker is geboren. Bovendien wordt dit stuk slechts bijgebracht in kopie zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Voor het overige brengt verzoeker geen identiteitsdocumenten bij en legde hij hierover tegenstrijdige verklaringen af. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde verzoeker: *"Ik heb mijn identiteitskaart en geboorteakte thuis achtergelaten"* (administratief dossier, stuk 7, verklaring, nr.21). Bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) verklaarde hij over een geboorteakte te beschikken doch ontkende hij uitdrukkelijk dat hij een identiteitskaart had in Nigeria (administratief dossier, stuk 3, p.3). Verzoeker legde voorts tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn gezin. Bij de DVZ verklaarde hij dat zijn broer I. zou zijn geboren in 2000 en dat zijn zus O. zou zijn geboren in 2005 (administratief dossier, stuk 7, verklaring, nr.30), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat zijn broer I. zou zijn geboren in 2005 en dat zijn zus O. zou zijn geboren in 2000 (administratief dossier, stuk 3, p.3).

Daarenboven wordt verzoekers algehele geloofwaardigheid op ernstige wijze gehypothekeerd door de stukken die hij neerlegt ter staving van onderhavig beroep (rechtsplegingdossier, stuk 1). Verzoeker stelde dat zijn vader pastor was in Jos en dat zij sedert kort na zijn geboorte in Jos woonden. Hij maakte gedurende de procedure geen melding van het feit dat hij en zijn familie zijn vader zouden hebben begraven doch verklaarde slechts dat zij, na een aantal dagen na de dood van zijn vader gedurende een week te zijn ondergedoken in Bokkos, terugkeerden naar hun huis in Jos, daar alles begonnen op te ruimen en het huis repareerden. Tevens gaf hij aan: *"Ze kwamen de lijken ophalen met een grote vrachtwagen. We konden onze vader niet zien of identificeren"*. Voorts verklaarde verzoeker, wanneer werd gevraagd of hij nog familie heeft in Benin City: *"Ik ben er niet meer geweest sinds ik geboren ben"* (administratief dossier, stuk 3, p.5-7).

De voormelde verklaringen kunnen in het geheel niet worden gerijmd met de bij het verzoekschrift gevoegde documenten. Uit de neergelegde uitnodiging voor de begrafenis van verzoekers vader in december 2008 blijkt dat het familiehuus van zijn vader niet was gelegen in Jos maar in Benin City, alsmede dat diens familie, waaronder zijn kinderen, van Benin City is. Uit de neergelegde foto's en

uitnodiging blijkt bovendien dat verzoeker, die nochtans beweerde sedert zijn geboorte niet meer in Benin City te zijn geweest, aanwezig was op de begrafenis van zijn vader en dat hij, in strijd met zijn verklaring dat hij zijn vader niet meer zag of kon identificeren, wordt afgebeeld bij diens doodskist.

Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker betreffende verscheidene essentiële punten in zijn asielrelaas vage verklaringen heeft afgelegd. Zo blijkt uit de stukken van het dossier, in tegenstelling met wat hij voorhoudt, dat hij niet kon aangeven waar zijn vader naar de bijbelschool ging. Hij moest het antwoord schuldig blijven wanneer hem werd gevraagd "*Waar ging hij naar de bijbelschool?*" (ibid., p.4). Dat hij deze vraag zou hebben begrepen als werd gevraagd naar de middelbare school van zijn vader kan gelet op de duidelijke bewoordingen en de context van de vraagstelling bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Bovendien kon verzoeker niet preciseren welke gelovigen samen met zijn vader zouden zijn omgekomen op 27 november 2008. Zijn bewering dat hij bijna onmiddellijk zou zijn gevlucht kan daarbij niet worden aangenomen aangezien verzoeker bij het CGVS verklaarde nadien nog tot december 2009 in Jos te hebben verbleven. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker zich zou hebben bevraagd omtrent het incident waarbij zijn vader om het leven zou zijn gekomen. Verzoeker kon voorts de datum waarop hij en zijn gezin hun huis verlieten in 2009 niet geven. Tevens zouden zij vervolgens gedurende twee weken zijn ondergedoken bij A., een vriendin van zijn moeder, doch verzoeker legde ook dienaangaande vage verklaringen af; zo wist hij niet hoe zijn moeder deze vrouw leerde kennen, kon hij de naam van de man van A. niet geven, wist hij niet waarom zij deze man nooit zagen toen zij daar waren en wist hij evenmin hoe de oudste dochter van A. heette. Tevens kon verzoeker, ondanks dat zij samen een oplossing zochten en zijn moeder zijn reis regelde, niet preciseren waar zijn moeder na hun verblijf bij A. naartoe ging en stelde hij dit niet eens te hebben gevraagd (ibid., p.6-7).

Dit alles klemmt nog des te meer daar verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België. Bovendien legt hij hieromtrent ongeloofwaardige verklaringen af. Zo kon hij de volledige naam niet geven van de persoon die hem naar België begeleidde, en dit ondanks dat deze persoon een vriend zou zijn geweest van zijn vader. Voorts wist hij niet met welke documenten hij heeft gereisd. Verzoeker kon evenmin aangeven waar hij een tussenlanding zou hebben gemaakt. Bovendien wist hij niet onder welke naam hij zou hebben gereisd (administratief dossier, stuk 7, verklaring, nr.33-34).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat in het geheel geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Dient daarenboven te worden vastgesteld dat, zelfs indien enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, *quod non*, de commissaris-generaal met recht motiveert dat gelet op de informatie in het administratief dossier (stuk 11: landeninformatie), redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich in het overwegend christelijke zuiden van Nigeria zou vestigen teneinde aan zijn voorgehouden problemen te ontkomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld tussen christenen en moslims, waarvan verzoeker beweerde slachtoffer te zijn, lokaal is en zich hoofdzakelijk beperkt tot de noordelijke staten van Nigeria. Uit dezelfde informatie blijkt dat christenen in het zuiden van Nigeria geen risico lopen te worden vervolgd omwille van hun godsdienst. Verzoeker haalde tijdens het gehoor bij het CGVS geen elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij om aan zijn voorgehouden problemen te ontkomen niet elders in zijn land van herkomst zou kunnen blijven. Hij gaf slechts aan dat hij en zijn familie in het Noorden van Nigeria niet veilig zouden zijn. Gevraagd of zij bijvoorbeeld niet naar Benin City konden stelde hij slechts dat zijn moeder aangaf dat zij daar bij niemand terecht konden. Wanneer verzoeker erop werd gewezen dat uit hetgeen hij vertelde geen reden kon worden afgeleid waarom hij niet elders in Nigeria kan verblijven, antwoordde hij slechts dat hij in Nigeria geen andere plekken kent (administratief dossier, stuk 3, p.7-8). Verzoeker verwijst in het verzoekschrift *post factum* naar de moeilijke positie van alleenstaande vrouwen in Nigeria en naar het feit dat zijn moeder moeilijk de kost zou kunnen winnen doch, nog daargelaten dat hij dit bij het CGVS nergens vermeldde, doet dit geen afbreuk aan de pertinente en terechte motivering dat, gezien verzoekers leeftijd en scholing, redelijkerwijze mag worden aangenomen dat hij in staat is zich zonder problemen en op een menswaardige manier elders in Nigeria kan vestigen om zich aan zijn problemen te onttrekken.

Het neergelegde document van het Rode Kruis (administratief dossier, stuk 10: documenten) bevat geen gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan het voormelde, te meer daar het louter is gebaseerd op verzoekers verklaringen.

De voorgaande vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.2. Gelet op de sub 2.4.1. gedane vaststellingen omtrent de elementen aan de grondslag van verzoekers asielrelaas en de mogelijkheid in hoofde van verzoeker om elders in Nigeria te blijven overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS